

POSTANOWIENIE

Dnia 21 lipca 2011 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

.

SSN Lech Walentynowicz (przewodniczący, sprawozdawca)

SSN Marta Romańska

SSN Katarzyna Tyczka-Rote

w sprawie z powództwa J. D.
przeciwko Spółdzielni Mieszkaniowej "G." we W.
o stwierdzenie nieważności zbycia nieruchomości,
po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej
w dniu 21 lipca 2011 r.,
zażalenia powódki na postanowienie Sądu Apelacyjnego
z dnia 28 lutego 2011 r.,

- 1) oddała zażalenie;**
- 2) oddała wniosek pełnomocnika powódki o zasądzenie kosztów zastępstwa prawnego w postępowaniu zażaleniowym.**

Uzasadnienie

Postanowieniem z dnia 28 lutego 2011 r. Sąd Apelacyjny odrzucił skargę kasacyjną powódki od postanowienia tego Sądu oddalającego zażalenie na odrzucenie pozwu (art. 199 § 1 pkt 2 k.p.c.). Przyczyną odrzucenia skargi było złożenie jej osobiście przez powódkę, niemającą uprawnień przewidzianych w art. 87¹ § 2 k.p.c.

W zażaleniu, złożonym przez ustanowionego z urzędu dla powódki pełnomocnika, zamieszczony został zarzut naruszenia art. 5 k.p.c. przez jego niezastosowania i niepouczenie powódki o treści art. 87¹ k.p.c. i art. 398¹ k.p.c.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Skargę kasacyjną wniosła bezspornie nieuprawniona powódka, z naruszeniem art. 87¹ k.p.c., z konsekwencjami procesowymi przewidzianymi w art. 398⁶ § 2 k.p.c.

Powołany w zażaleniu art. 5 k.p.c. nie miał zastosowania, gdyż problem pouczenia strony, działającej bez profesjonalnego pełnomocnika, o środkach zaskarżenia od orzeczeń wydanych na posiedzeniu niejawnym, jest unormowany w art. 357 § 2 k.p.c. Nieprawdziwe jest przy tym zawarte w zażaleniu twierdzenie, że powódka nie została właściwie pouczona o sposobie i terminie wniesienia skargi kasacyjnej (zob. zarządzenie - k. 216 oraz adnotację - k. 218). Należało w konsekwencji oddalić zażalenie jako oczywiście bezzasadne (art. 398¹⁴ w związku z art. 394¹ § 3 k.p.c.). Oddalony został jednocześnie wniosek o przyznanie kosztów zastępstwa prawnego ustanowionemu z urzędu pełnomocnikowi. W zażaleniu powołana została mianowicie niewłaściwa podstawa prawna zaskarżenia, z przedstawieniem nieprawdziwych faktów. Te okoliczności nie pozwalają na uznanie tej pomocy prawnej za działanie profesjonalne (por. orzeczenia Sądu Najwyższego z dnia 12 lutego 1999 r., II CKN 341/98, OSNC 1999, nr 6, poz. 123 oraz z dnia 20 września 2007 r., II CZ 69/07, OSNC 2008, nr 3, poz. 41).